

Η πολύχρονη υπομονή, που έφερε άμετρη τη χάρη του Θεού

/ [Γενικά Θέματα](#)

Ένας από τους αγίους πατέρες είπε: Ήταν ένας γέροντας αναχωρητής, τίμιος, και πήγα μια φορά σ' αυτόν, όταν ήμουν καταπονημένος από τους πειρασμούς.

Αυτός ήταν άρρωστος και κατάκοιτος και αφού τον χαιρέτησα, κάθισα κοντά του και του είπα:

– Κάνε μια ευχή για μένα, πάτερ, διότι πολύ θλίβομαι από τους πειρασμούς των δαιμόνων.

Και ο γέροντας άνοιξε τα μάτια του και μου είπε:

– Παιδί μου, εσύ είσαι νέος και δε θ' αφήσει ο Θεός να καταπονηθείς από αβάσταχτους πειρασμούς.

Κι εγώ του είπα:

– Και νέος είμαι και πειρασμούς έχω από πολύ ενάρετους ανθρώπους.

Κι εκείνος πάλι μου είπε:

– Λοιπόν, ο Θεός θέλει να σε κάνει σοφό.

Κι εγώ είπα:

– Πώς θα με κάνει σοφό; Εγώ κάθε μέρα γεύομαι το θάνατο της ψυχής.

Κι εκείνος αμέσως απάντησε:

– Σώπα, παιδί μου. Είπα ότι σε αγαπά ο Θεός και θα σου δώσει τη χάρη του.

Και πρόσθεσε:

– Να ξέρεις, παιδί μου, ότι τριάντα χρόνια πολέμησα με τους δαίμονες και επί είκοσι χρόνια δε φάνηκε να με βοήθησε καθόλου ο Θεός. Κι όταν πέρασε το εικοστό πέμπτο, άρχισα να βρίσκω κάποια ανάπαυση, που με τον καιρό γινόταν πιο μεγάλη. Μετά το εικοστό έβδομο και το εικοστό όγδοο έτος η ανάπαυση της ψυχής μου γινόταν πολύ πιο έντονη. Και τώρα που περνάει το τριακοστό έτος και κοντεύει να τελειώσει, τόσο στερεώθηκε μέσα μου η ανάπαυση, ώστε δεν μπορώ να την υπολογίσω και να τη μετρήσω.

Και τελείωσε ο γέροντας με αυτά τα λόγια:

– Όταν θελήσω να σηκωθώ για να προσευχηθώ, τρεις ψαλμούς προφταίνω να πω με το στόμα μου και από κει και πέρα, τρεις μέρες να στέκομαι όρθιος, αισθάνομαι έκσταση κοντά στο Θεό και δεν καταλαβαίνω καθόλου κούραση. Βλέπεις τώρα, τι άμετρη ανάπαυση μου προξένησε η πολύχρονη εργασία της υπομονής;

Από το Γεροντικό

Πηγή: isagiastriados.com